

Sygn. akt III KK 222/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Anna Janczak

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej,
w sprawie **T. S.**

ukaranego za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 czerwca 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego - na niekorzyść ukaranego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w S.

z dnia 19 lutego 2018 r., sygn. akt II W [...],

**uchyła zaskarżony wyrok nakazowy w pkt. II i w tym zakresie
przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

T. S. został obwiniony o to, że w dniu 19 grudnia 2017 r. około godziny 15.20 na ulicy K. w miejscowości Ż. znajdując się w stanie po użyciu alkoholu (0,18 mg/l, 0,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki D. nr rej [...], tj. o wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.

Wyrokiem nakazowym z dnia 19 lutego 2018 r., sygn. akt II W [...], Sąd Rejonowy w S.:

- w punkcie I. obwinionego T. S. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 87 § 1 k.w. i za czyn ten na podstawie art. 87 § 1 k.w. wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych;
- w punkcie II. na podstawie art. 87 § 3 k.w. orzekł wobec obwinionego zakaz prowadzenia rowerów na okres 6 (sześć) miesięcy, na poczet którego na podstawie art. 29 § 4 k.w. zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 grudnia 2017 r. do dnia 19 lutego 2018 r.;
- w punkcie III. zwolnił obwinionego z kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok nakazowy, wobec braku jego zaskarżenia, uprawomocnił się w sądzie pierwszej instancji.

Od powyższego wyroku kasację, na niekorzyść obwinionego, wywiódł Prokurator Generalny, który zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym. Zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 87 § 3 k.w., polegające na nieorzeczeniu wobec obwinionego obligatoryjnego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów, w sytuacji uznania T. S. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1 k.w.”.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku karnym i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja, z przyczyn szczegółowo wskazanych poniżej, okazała się zasadna.

Zgodnie z poglądem prezentowanym w judykaturze (*vide* wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2014 r., V KK 140/14), w razie skazania za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w., obligatoryjne jest orzeczenie, na podstawie art. 87 § 3 k.w., środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Stanowisko to nie może dziwić, uwzględniając elementarne racje logiczne. Prawdą jest, iż w treści art. 87 § 3 k.w. ustawodawca użył ogólnego zwrotu „zakaz prowadzenia pojazdów”, jednak w przepisie tym znajdujemy wyraźne jego powiązanie z treścią art. 87 § 1 k.w. Sprawca wykroczenia z art. 87 § 1 k.w., prowadząc w stanie po użyciu alkoholu pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, w ten właśnie sposób stwarza stan potencjalnego zagrożenia dla innych uczestników tego ruchu. Zakaz prowadzenia pojazdów, aby stanowił realną dolegliwość dla ukaranego za powyższe wykroczenie oraz realizował cele, które środek karny z art. 87 § 3 k.w. ma urzeczywistnić, musi pozostawać w funkcjonalnym związku z rodzajem pojazdu, którego prowadzenia w stanie po użyciu alkoholu dopuścił się sprawca. Skoro T. S. prowadził w powyższym stanie pojazd mechaniczny (samochód osobowy), zakaz prowadzenia pojazdów winien więc obejmować pojazdy mechaniczne. Tymczasem wobec ukaranego orzeczono zakaz prowadzenia rowerów i na jego poczet zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy (pkt. II wyroku nakazowego).

Sąd Rejonowy dopuścił się więc rażącej obrazę przepisu prawa materialnego (art. 87 § 3 k.w.), która niewątpliwie miała istotny wpływ na treść orzeczenia.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok nakazowy w punkcie II i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania (art. 537 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.s.w.).

W dalszym toku postępowania Sąd Rejonowy, będąc związany zapatrywaniami prawnymi Sądu Najwyższego, wyda w wytyczonym orzeczeniem kasacyjnym zakresie, stosowne rozstrzygnięcie w przedmiocie środka karnego.